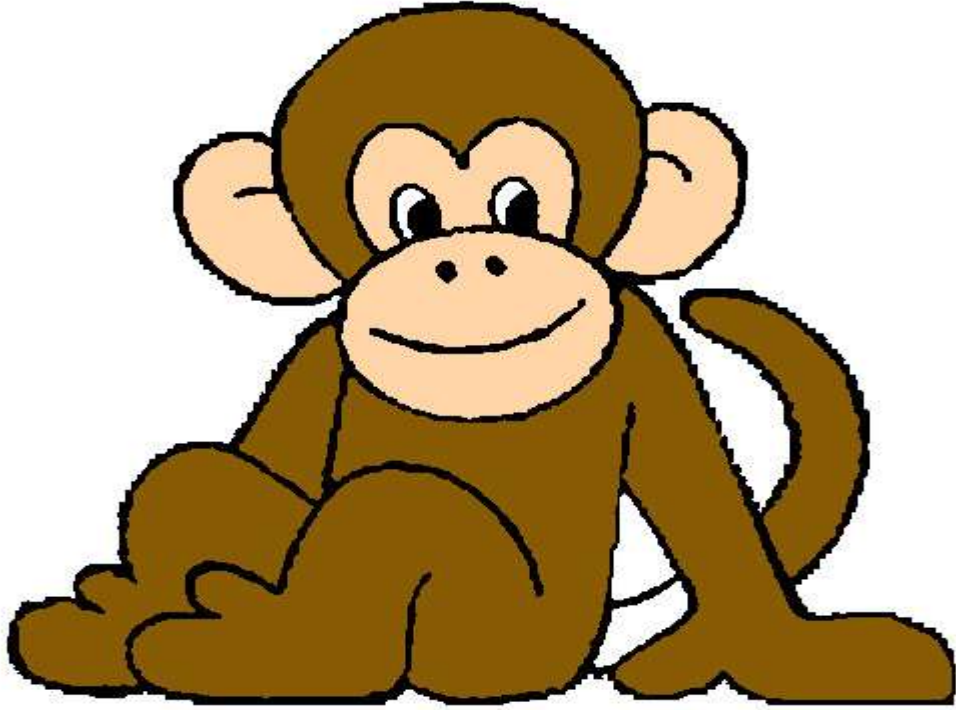

បុណ្យសក្ការៈ

ព្រះសាស្ត្រាកាលស្តេចគង់នៅវត្តជេតពន ទ្រង់ប្រារព្ធកុមារ ដែលប្រទូសកញ្ចប់ម្នាក់ បានត្រាស់ព្រះធម្មទេសនានេះ មានពាក្យថា អន្តា ហិ ទូន មិគរាជា ដូច្នោះជាដើម ។

បានឮមកថា ក្នុងក្រុងសាវត្ថី អាមាត្យម្នាក់និមន្តភិក្ខុសង្ឃមានព្រះពុទ្ធជាប្រធាន ឲ្យ គង់ក្នុងឧទ្យាន កាលថ្ងាយទាន គាត់ពោលថា ក្នុងចន្លោះពេលកត្ត បើព្រះមានព្រះភាគ និង លោកម្ចាស់ប្រាថ្នានឹងត្រាច់មើល ចូរនិមន្តចុះ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយត្រាច់ចារិកក្នុងឧទ្យាន ។

ក្នុងខណៈនោះ ឧទ្យានបាលឡើងលើដើមឈើដែលមានស្លឹកច្រើន បេះស្លឹកឈើធំៗ មកធ្វើជាកញ្ចប់ ដោយគិតថា នេះនឹងជាកញ្ចប់ផ្កាឈើ នេះនឹងជាកញ្ចប់ផ្លែឈើ ដូច្នោះហើយ ទើបទម្លាក់កញ្ចប់ឲ្យធ្លាក់ចុះត្រង់គល់ឈើ ។ កូនរបស់គាត់កម្ទេចកញ្ចប់កញ្ចប់ ដែលធ្លាក់មក ហើយៗ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយប្រាប់រឿងនោះដល់ព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះសាស្ត្រាត្រាស់ថា ម្ចាស់

កិក្ខុទាំងឡាយ មិនមែនតែក្នុងកាលឥឡូវនេះទេ សូម្បីក្នុងកាលមុន ក្មេងនេះក៏ប្រទូសនឹង
កញ្ចប់ដែរ រួចហើយទ្រង់នាំអតីតនិទានមកថា

ក្នុងអតីតកាល កាលព្រះបាទព្រហ្មសោយរាជសម្បត្តិ ក្នុងនគរពារាណសី, ព្រះ
ពោធិសត្វកើតក្នុងត្រកូលព្រាហ្មណ៍មួយ កាលធំហើយ ក៏នៅគ្រប់គ្រងផ្ទះ ។ ថ្ងៃមួយ លោក
ទៅឧទ្យានដោយករណីយកិច្ចយ៉ាងណាមួយ ។ ក្នុងឧទ្យាននោះ មានស្វាជាច្រើនរស់នៅ ។

ឧទ្យានបាលទម្លាក់កញ្ចប់ស្លឹកឈើ តាមនិយាយមុននោះឯង, ស្វាជាប្រធានកម្ទេច
កញ្ចប់ដែលធ្លាក់មកហើយៗ ។ ព្រះពោធិសត្វហៅស្វានោះ មកពោលថា អ្នកប្រទូសកញ្ចប់
ដែលឧទ្យានបាលទម្លាក់មកហើយៗ ដោយប្រាថ្នានឹងធ្វើឲ្យជាទីពេញចិត្ត ដ៏ក្រៃលែង ដូច្នោះ
ព្រះពោធិសត្វក៏ពោលគាថាទី ១ ថា

អន្ធា ហិ ទ្ធន មិគរាជ, បុដកម្មស្ស កោវិទោ;
តថា ហិ បុដំ ទ្ធសេតិ, អញ្ញំ ទ្ធន ករិស្សតិ។

មិគរាជ គឺស្តេចស្វា ជាសត្វឈ្នួសក្នុងការធ្វើកញ្ចប់ស្លឹកឈើដោយពិត ព្រោះហេតុ
ដូច្នោះ ទើបបានបំផ្លាញកញ្ចប់ចោល នឹងធ្វើកញ្ចប់ដទៃ ឲ្យល្អជាងកញ្ចប់មុន ដោយពិត ។

បណ្តាបទទាំងនោះ បទថា មិគរាជ សេចក្តីថា ព្រះពោធិសត្វពោលសរសើរស្វា ។

ស្វាស្តាប់ពាក្យនោះហើយ ពោលគាថាទី ២ ថា

ន មេ មាតា វា បិតា វា, បុដកម្មស្ស កោវិទោ;
កតំ កតំ ខោ ទ្ធសេម, ឯវិ ធម្មមិទំ តុលំ។

បិតាឬមាតារបស់ខ្ញុំ មិនមែនជាសត្វឃ្នាស ក្នុងការធ្វើកញ្ចប់ទេ តែពួកខ្ញុំ បានតែខាង
បំផ្លាញនូវវត្ថុដែលគេធ្វើហើយ ។ ប៉ុណ្ណោះ នេះជាត្រកូល (របស់ពានរ) តែងមានយ៉ាងនេះ ជា
ធម្មតា ។

ព្រះពោធិសត្វស្តាប់ពាក្យនោះហើយ ពោលតាថាទី ៣ ថា

យេសំ វោ ឯទិសោ ធម្មោ, អធម្មោ បន កីទិសោ;
មា វោ ធម្មំ អធម្មំ វា, អន្តសាម កុទាចចំ។

ធម្មតារបស់ពួកអ្នកណា ប្រាកដយ៉ាងនេះទៅហើយ ចំណង់បើ មិនមែនធម្មតា តើនឹង
ដូចម្តេចទៅវិញ យើងសូមកុំឲ្យជួបប្រទះនឹងអាការជាធម្មតា ឬមិនមែនជាធម្មតា របស់ពួកអ្នក
នោះ ក្នុងកាលណាឡើយ ។

កាលព្រះពោធិសត្វពោលយ៉ាងនេះហើយ ក៏តិះដៀលហ្វូងស្វាម្តងទៀត ហើយចៀស
ចេញទៅ ។

ព្រះសាស្តានាំព្រះធម្មទេសនានេះមកហើយ ទ្រង់ប្រកាសសច្ចធម៌ និងប្រជុំជាតកថា

តទា វាណោ បុជទ្ទសកតទារកោ អហោសិ ស្វាក្នុងកាលនោះ បានមកជាកុមារ
ប្រទូសកញ្ចប់

បណ្ឌិតបុរិសោ បន អហោមេវ អហោសិ ចំណែកបុរសបណ្ឌិត គឺតថាគតនេះឯង
។

បុជទ្ទសកជាតក ចប់ ។

(ជាតកដ្ឋកថា សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ ជាតក តិកនិបាត ខុទ្ទបានវគ្គ)
ដោយសដវថ